

[Dahlgaard.]

for det fjerde at gøre de Luksustoldsatser, der er tilbage af Luksustoldloven af 1924, permanente.

Med Hensyn til de saakaldte tekniske Ændringer, som Lovforslaget indeholdt, saavel som de tekniske Ændringer, der er indeholdt i de stillede Ændringsforslag, har jeg tiltraadt disse og kan i det store og hele henholde mig til de Bemærkninger, der paa dette Omraade er fremsat af den ærede Ordfører. Ligeledes har jeg givet min Tilslutning til den Ændring, der nu gennemføres med Henblik paa Modarbejdelsen af Smugleriet. Jeg maa erkende, at der er meget i denne Ordning, som det er vanskeligt at trænge til Bunds i under en saa kortvarig og forceret Udvalgsbehandling. Det er et Omraade, hvor man derfor i meget høj Grad maa bygge paa Tillid til Ministerens og Administrationens Skøn med Hensyn til Enkeltheder. Jeg tager dette Forbehold, idet jeg i øvrigt ikke har betænkt mig paa at give Tilslutning til Ordningen som Helhed.

Derimod har jeg ikke kunnet give min Tilslutning til Bestemmelsen om nye Regler for Toldgodtgørelsen til Skibsindustrien. Det er et af de Omraader, hvor vi i Danmark er gaaet meget vidt. Vi gik meget vidt ved Toldloven af 1908, vel nok videre end noget andet Land. Jeg skal erindre om, at gennem Toldloven af 1908 kom vi dertil, at der overfor Skibsbygningsindustrien skete Tilbagebetaling af enhver erlagt Told indenfor en vis Grænse, baade ved Nybygninger og ved Reparationer, og at der desuden for Nybygningers Vedkommende skete Godtgørelse til Industrien ved Anvendelse af toldpligtige Varer, selv om de er af indenlandsk Oprindelse.

Jeg siger, at det er meget vidtgaaende Regler, der i Øjeblikket gælder i Danmark paa dette Omraade. Det Forslag, som den højtærede Minister nu har stillet, og som har faaet Tilslutning af de andre Partier, gaar jo endnu videre. Saafremt dette Forslag vedtages her i Rigsdagen, vil det sige, at den danske Skibsindustri ved enhver Reparation, hvor der anvendes danske Varer, skal have udbetalt et Pengebeløb saa stort, som det vilde have erlagt i Told, hvis Varen havde været af udenlandsk Oprindelse. De faar dette Pengebeløb, skønt Varen er af dansk Oprindelse og ikke af udenlandsk; det er med andre Ord et direkte Pengetilskud til Skibsindustrien, et Tilskud, som andrager vel omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret.

Jeg tror, at Konsekvenserne af denne Bestemmelse er meget store. Det er klart,

at f. Eks. et ubeskyttet Erhverv som Landbruget vilde med samme Ret kunne forlange Erstatning for enhver dansk Vare, Landbruget anvender i sin Produktion, som den køber, og som tilhører en toldbeskattet Varegruppe, selv om den er af dansk Oprindelse.

Jeg mindes, at den ærede Ordfører (Himmelstrup) ved Behandlingen i Tinget i Fjor netop anførte sin Betænkelighed ved dette, at denne Bestemmelse vilde have ikke ubetydelige Konsekvenser; og jeg understreger, at der ikke i noget andet Land findes saa vidtgaaende Bestemmelser. I Bilaget er optrykt de gældende Bestemmelser i Sverige, og de gaar ikke nær saa vidt; og i Norge er der jo ført Forhandlinger, hvor det norske Storting afgjort er gaaet imod, at en saadan Udvidelse finder Sted.

Jeg forstaar ikke, hvilke Kræfter der har drevet den højtærede Finansminister til at gaa ind paa dette; og jeg kan sige, at jeg endnu mindre forstaar, hvorfor Venstre er gaaet ind derpaa, saa meget mere som Venstre er gaaet imod ethvert direkte Pengetilskud til Industrien. Jeg forstaar ikke, hvorledes Partiet kan gaa med dertil. Partiet maa dog vide, at det kan ikke honorere de Krav, der herefter med samme Ret kan stilles af andre Erhverv. Jeg kan ogsaa sige, at jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister og Partiet vil gennemføre et Forslag, hvorved der aarligt ydes et Pengetilskud til Skibsindustrien samtidig med, at Ministeren og Partiet i Dag er gaaet med til at nægte, at et ubeskyttet Erhverv som Landbruget bliver fritaget for den direkte Produktionsskat, som Saltskatten er. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for mit Ændringsforslag, hvorefter den højtærede Ministers Forslag forkastes.

Jeg kommer dernæst til Forslagets Bestemmelser om at gøre Luksustoldsatserne permanente. Der er her Tale om de Luksustoldsatser, der blev tilbage, efter at de almindelige Nødvendighedsartikler blev taget ud af Toldloven ved den Forhandling, der fandt Sted under Finansminister Bramsnæs. Det drejer sig nu kun om et Beløb, der bliver tilbage paa disse Toldafgifter, af ca. 4 Mill. Kr. aarlig. Jeg tillod mig ved første Behandling at sige, at Betingelsen fra vor Side for at tiltræde denne Toldforhøjelses permanente Karakter vilde være, at man fra anden Side kunde gaa med til en tilsvarende Nedgang i Toldafgifter, som var af Betydning for Erhvervslivet og det almindelige Forbrug. Dette Synspunkt har imidlertid ikke vundet